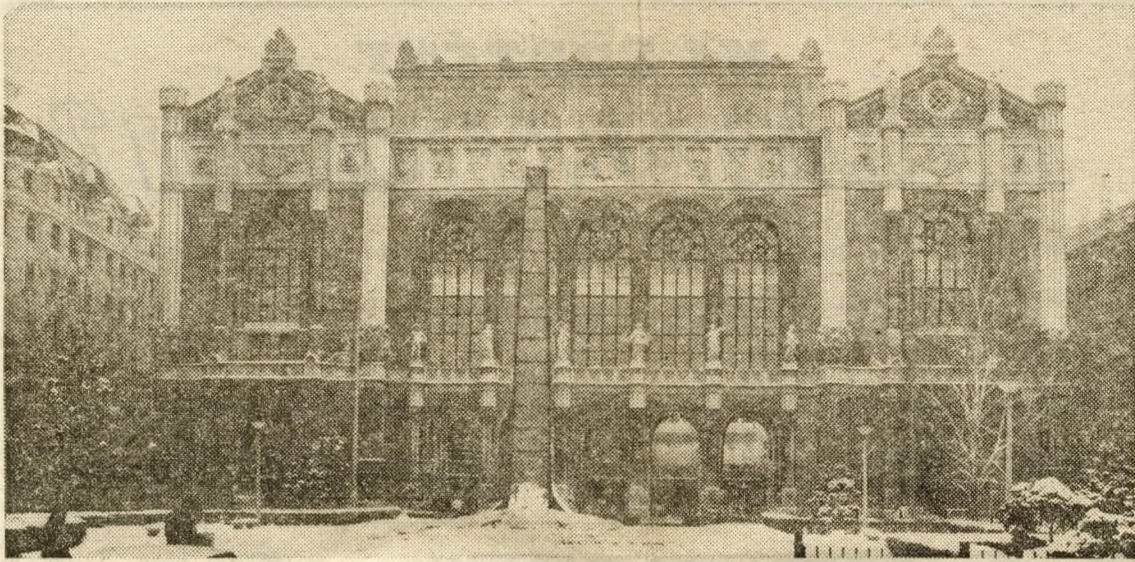

Gyakorlatilag készen áll a Vigadó. Az építők az utolsó simításokat végzik, s már jelen vannak a berendezők. A bálteremben is befejezéséhez közeledik a munka, az előcsarnok sárgaréz csillárjainak kelyheibe az izzókat csavarják, szerelik a kétszintes söröző belső lépcsősorát, élesztik a stúdió berendezéseit. Százízenöt évvel az első ünnepélyes megnyitó után, a második világháború pusztításait eltüntetve, az újjáépült Pesti Vigadó a közelgő kapunyitásra készül.

Különleges porfestékekkel színezték az oszlopfőket.

HELYSZÍNI JELENTÉS

AZ ÚJ VIGADÓBÓL

Az üvegajtó kinyílik. A pompa megállít. Tizenegy sárgaréz csillár kelyhéből ömlik a fény az arannyal, zöld, vörös, sárga, kék virágokkal díszített előcsarnokban. Szinte ég a talpunk alatt a vörös márvány padló. Tétován repked a tekintet, de aztán vezet a fények, a romantikus rajzolatok a Vigadó főlépcsősorához.

Itt nem volna illendő sietni, s mégsem lehet megállni. A látogatót sodorja a kíváncsiság, miközben újra meg újra megállítja a remekbe készített épület sok-sok csodáival. A magasba nyújtózó főlépcsőn egyenesen bámészkozni kell. Színpompa, szépség, nyugalom.

Ahogy a sárgaréz kandeláberes vörös márvány lépcsősor fölé tekintünk, szemünk előtt kibomlik a kazettás mennyezet nemes geometriájából a szivárvány fényű, nyolcszögletű világító ablak. Az ólomüveg berakásos rózsája felett világítótesteket helyeztek el, s így a lépcsőházban „mindig süt a nap”. Csodálatos akad más is. Talán az eredetnél is szebb színekben tárul elénk *Than Mór* óriás freskója, amit *Illés József* és felesége restaurált ihletten. Az első pillanatban értelmezhetetlen a jelenet, de ahogy kalandozik a tekintet, kibomlik *Tündér Ilona* mondája.

A főlépcsősor szelíden két irányba fordul, s bevezeti a látogatót az annyi sikert látott történelmi nagyterembe.

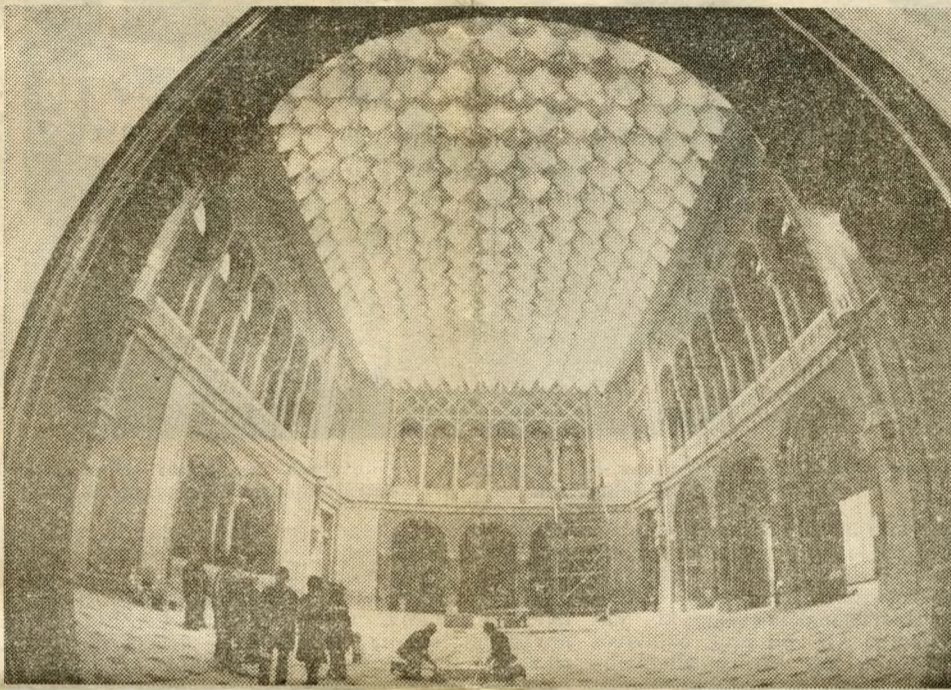
A Vigadó nagyterme 31,5 méter hosszú, 19,5 méter széles, 3 emeletnyi magas. A belső tér kialakítása különleges. A mennyezeten 200 csótlámpa, 500 négyégszögletes lámpatest, 76 erős fényű lámpa, a zenekari dobogó felett 36 jódlámpa ontja a fényt. A teremben az oldalfalakon 12 káros lámpát is elhelyeztek. A világítást automatikus berendezés szabályozza. A teremben hatszáz fűző fényel. Mozgatható, mozgatható bársonnyal kárpitozott, vörösrézrel díszített székek kerülnek ide. Figyelmet érdemel a

terem padozata, az intarziás parcsillár kelyhéből ömlik a fényet nagyszerű látványra emel a beépített 840 bronzrács; ezen keresztül fűtik a termet. Ugyan- is a hangverseny-, illetve bálteremben légkondicionálás van, s a hőmérséklet automatikusan változik, attól függően is, hogy hányan vannak éppen a teremben.

A nagyteremről még: kétoldalt páholysor húzódik, hosszanti irányban. Am úgy tűnik fel, mintha körös-körben páholysor volna, ám a zenekari dobogó felett, illetve a terem végéből nyíló falakon vak páholysorok helyezkednek el.

Az oldalfalakat diófaival burkolták, s a teremben láthatók a Vigadó legdrágább berendezési tárgyai, a cseresznyefa foglalatú hatalmas tükrök. Ezekben a kincset érő cseresznyefa foglalatokban ugyanis kétszer 4 méteres belga tükrök sokszorozták meg a látványt, verik vissza sokezerszeresen a fényeket.

A bálterem mögött az egyik oldalon fehér márvány büfé-dohányzó fogadja majd a látogatókat. Ez a helyiség egyszerűségével, sima eleganciájával az ellentét a romantikus ízlést tükröző színpompás hangversenyteremnek. A másik oldalon kétszáz személyes zenésztáborozó van. A nagytermet kétoldalt vörös márvánnyal burkolt folyosók ölelik. A Dunára hét óriás abla-

A bálterem mennyezetén 2324 égő világít.

kon át tekinthetünk ki. A Vigadó jellegzetes ablakai négy emelet magasak, négy méter szélesek. Az érdekességek sorába tartozik, hogy ezekre az óriás üvegfalakra fényvisszaverő függönyök kerülnek, amelyek olyan hatást keltenek majd, mint a szemközti parton a Hilton üvegszemei.

A negyedik emeleten kétszáz személyes kamaraterem található. Félkör alakú a nézőtere, diófa burkolatúak a falak és a mennyezet. Itt a jövőben kamarahangversenyeket, pódiumelőadásokat tarthatnak.

Ebben a házban, amelynek belső tere 42 ezer léghöbméter, az elmondottakon túl 11 stúdió helyezkedik el, többségük a Magyar Hanglemezgyártó Vállalat munkáját segíti majd, egy részük pedig a rádió otthona lesz. A földszinten és a második emeleten kiállítási termek találhatók még, s

ugyancsak a földszinten, a bejáratától balra, egy kétszintes sörözőt rendeznek be. Erdekesség, hogy a Vigadónak nincs harmadik emelete. Ez kimaradt, mert a hangversenyterem uralja a második és a negyedik emelet közötti teret. A hatodik emeleten van a gépház. Ugyanis klímagépek, gépészeti berendezések, automaták tömege szükséges a kulturális palota működtetéséhez. Az épületbe 12-féle klímarendszert építettek be. A színházterem légfűtéses, a kiállítótermekben viszont a meleget úgynevezett kritálfűtés szolgáltatja, amelynek az a lényege, hogy a forró levegő alulról melegíti a márványpadozatot.

Balás János, a Középületépítő Vállalat építészvezetője a következőket mondja:

— Ebben a házban szinte kizárólag nemes anyagokkal dolgoztunk. A falak diófa burkolatot

kaptak, a gipszből kiöntött, faragott virágokat különként 2 ezer forint értékű különleges festékekkel színeztük, az aranyozáshoz mintegy 200 ezer, 23 karátos, 8x8 centiméteres füstaranylapot használtunk fel. Az épületben jelen voltak a szakma mesterei, gipszszobrászok, kőfaragók, intarziások és nem hagyhatom ki a villanyszerelőket. A villanyszerelés értéke ugyanis meghaladja a 20 millió forintot.

Rengeteg csövet, kábelt, huzalt építettek be a Vigadóba. Egyetlen stúdióban is 15 kilométernyi a vezeték. Amikor teljes üzemművel dolgozik majd a Vigadó, 650 kilowatt teljesítményre lesz szüksége.

A múlt év júniusától átlagosan 450 szakember dolgozott itt. Ötvenféle szakma legjobb mesterei, s a Vigadó elkészítésében — minden túlzás nélkül mondhatjuk — részt vett az egész ország. Például a Pili Parkerdő Gazdaság készítette a parkettát, a Landler Járműjavító öntötte a bálterem padozatába került bronzrácsokat és a Láng Céggyár munkálta meg azokat. Az Drszágos Szakipari Vállalat és a Kőfaragó Vállalat munkái vállaltva dolgoztak a Középületépítő Vállalat dolgozóival.

— Nagyon elégedett vagyok — mondja *Varga József*, a Vigadó igazgatója, a leendő gazda. — Azt hiszem, nem túlozok, ha azt mondom, hogy az egész országban nincs még egy ilyen hangulattal árasztó műemlék. Ez *Fehérvári Sándorné* belsőépítész munkáját és *Csagan István* műemléki hozzáértését dicséri.

S a kérdések kérdése: mikor nyitnak, milyen programmal?

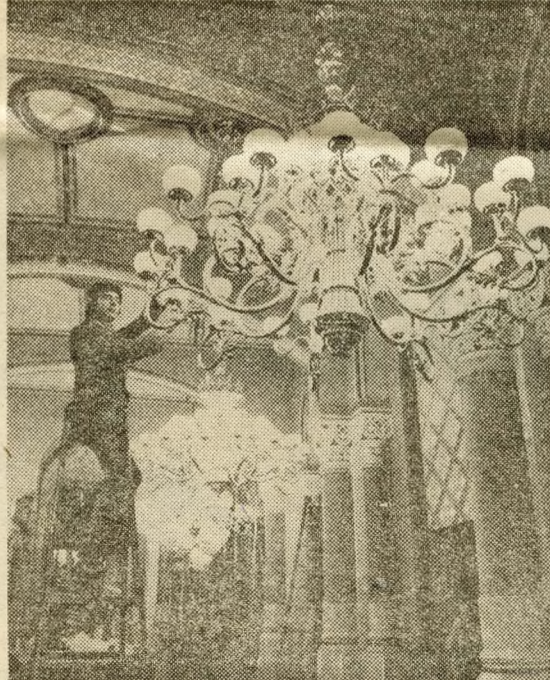
— Reméljük, hogy a tavasszal már hangversenyeket rendezhetünk itt, reprezentatív kiállításokat nyithatunk meg. Ez a ház — történelmi hagyományainak megfelelően — a komolyzene, a képző- és iparművészetek otthona lesz. De rendezhetünk magas színvonalú kongresszusokat, tudományos tanácskozásokat, s reméljük, hogy lesz a Vigadóban bál is.

Érdemes — ha már említettük — röviden visszapillantani a Vigadó történetére. Az első terveit *Pollack Mihály* alakította ki 1816-ban. Ünnepek, hangversenyek, bál rendezésére szolgáló épület állt 1832-től ezen a helyen. Itt volt *Liszt Ferenc* sok híres koncertje 1839-től, s itt hangzott el 1848. július 11-én *Kossuth Lajos* híres beszéde: „A haza vesztésében van...” 1849-ben *Hentzi* tábornok ágyújának esett áldozatul az akkori klasszicista *Redoute* épülete, kigyulladt és leégett. Az alapfalak részbeni felhasználásával, *Feszl Frigyes* tervei szerint építették újjá. Az ünnepélyes megnyitóra 1865. január 15-én került sor. A sok nagy sikert megért épület a második világháborúban kiégett, s most fejeződik be teljes helyreállítása. A Vörösmarty téri oldalon levő, a házzal teljes összeköttetésben álló kulturális központtal együtt ez a beruházás több mint 400 millió forintba került.

SZÖVEG: Dolecskó Kornélia
KÉP: Mikó László

Visszatekintve a főlépcsőről.

Egy ilyen sárgaréz csillár 160 ezer forintba került.